

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

celem wykonania—na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austriackiej—
ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 101, poz. 666) w przedmio-
cie opłaty stemplowej od kart do gry.

Na podstawie art. 22 powołanej ustawy zarządzam co następuje:

1. Przedmiot opłaty.

(art. 1 i 2 ustawy).

§ 1. Opłacie stemplowej w myśl art. 1 ustawy podlegają wszelkie
karty, których można użyć do gry, bez względu na ich formę.

§ 2. Karty do gry, przeznaczone do wywozu zagranicę, są wolne od opłaty stempowej, jeżeli dopełniono warunków, wskazanych w obowiązujących przepisach o obrocie towarowym z zagranicą.

§ 3. Karty do gry, przeznaczone do przewozu przez obszar Państwa, są wolne od opłaty stempowej pod warunkiem zastosowania się do ogólnych przepisów o przewozie tranzytowym.

2. Wyrób kart do gry.

(art. 4 i 7 ustawy).

§ 4. Zezwolenia na wyrób kart do gry udziela Ministerstwo Skarbu. W podaniu o zezwolenie należy wymienić miejscowość w której wyrób kart do gry ma się odbywać.

Prawo wyrobu przysługuje tylko osobie, która otrzymała zezwolenie. Przeniesienie na inną osobę może nastąpić za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

§ 5. Wyrób kart do gry może się odbywać tylko w miejscowości, wymienionej w zezwoleniu i tylko w lokalu, uznanym za odpowiedni przez władzę skarbową.

Podanie o uznanie lokalu za odpowiedni należy wnieść do władzy skarbowej pierwszej instancji, której poruczone są sprawy opłat (należytości) stempowych.

Władzami takimi są: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej—Urzędy Skarbowe Podatków i Opłat Skarbowych (w Warszawie tylko I-szy, w Łodzi tylko II gi Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych); na obszarze b. dzielnicy austriackiej—Dyrekcje Okręgów Skarbowych.

Lokal wytwórni ma być oznaczony jako taki na zewnątrz i musi być tak urządzony, aby kontrola urzędowa mogła być wykonywana bez żadnej trudności.

§ 6. Do podania o uznanie lokalu za odpowiedni (§ 5) należy załączyć w trzech egzemplarzach opis lokalu fabrycznego wraz z planem sytuacyjnym. W opisie i w planie sytuacyjnym mają być poszczególne ubikacje oznaczone numerami; nadto należy wskazać w opisie przeznaczenie każdej ubikacji.

Władza skarbowa (§ 5) sprawdza opis i plan sytuacyjny na miejscu w obecności prosiącego i z czynności tej spisuje protokół sprawdzenia.

W razie uznania lokalu za stosowny władza skarbową umieszcza odpowiednie zaświadczenie na wszystkich egzemplarzach opisu i planu, poczem wręcza wytwórcy po jednym egzemplarzu.

Każda zmiana okoliczności faktycznych, wynikających z opisu lub planu, zatwierdzonego przez władzę skarbową, wymaga ponownego zaświadczenia.

§ 7. Wytwórca ma przed puszczeniem w ruch przedsiębiorstwa podać władzy skarbowej (§ 5) imię, nazwisko i adres osoby uprawnionej do zastępowania go i do udzielania wyjaśnień organom kontroli. O zmianie w osobie zastępcy należy zawiadomić władzę skarbową w ciągu trzech dni.

§ 8. Wytwórca obowiązany jest przedłożyć władzy skarbowej (§ 5) z każdego gatunku kart do gry, który zamierza wytwarzać, po trzy niezapakowane i nieostemplowane talje i dołączyć do każdej przynależne opakowanie. Każdy wzór ma zaopatrzyć numerem. Władza skarbową zwraca wytwórcy jedną talję po zaświadczeniu zgłoszenia na opakowaniu.

§ 8. Wytwórca ma prowadzić księgę produkcji według załączonego wzoru 1.

Księga ta powinna być oprawiona, zaopatrzona kolejną numeracją stronic i zeszyta sznurkiem w ten sposób, aby jego końce mogły być przytwierdzone do okładki. Przytwierdzenia tego dokonuje władza skarbowa (§ 5) za pomocą laku i pieczęci urzędowej.

W kolumnie 2 należy zapisywać daty: wyprodukowania (zapisania do kol. 6), ostemplowania (§ 19), wyniesienia z wytwórni celem wywozu zagranicę (kol. 8), lub wykonania czynności urzędowej, przewidzianej w § 21 (kol. 9).

Wpis do kolumny 6 powinien nastąpić, skoro tylko karty do gry zostaną ułożone w talje; do kolumny 7 po każdym ostemplowaniu; do kolumny 8 zaraz po wyniesieniu z wytwórni celem wywozu zagranicę; do kolumny 9 przy każdym wykonaniu czynności urzędowej, przewidzianej w § 21, o ile ona dotyczy kart już ułożonych w talje, a zatem zapisanych do kol. 6. Kart zepsutych nieułożonych jeszcze w talje, lecz znajdujących się w stadium przygotowawczym, nie zapisuje się do kol. 9. Do kol. 9 zapisuje się również wypadki, przewidziane w § 22.

Przy każdym wypełnieniu którejkolwiek z kolumn pod liczbami 6—9 należy w kolumnie 10 stwierdzić pozostały zapas talji nieostemplowanych, dodając do ilości, zapisanej po raz ostatni w kol. 10, ilość świeżo uwidocznioną w kol. 6, względnie odejmując ilość uwidocznioną w jednej z kolumn pod liczbami 7—9.

Ostatniego dnia każdego miesiąca dokonuje się zamknięcia księgi w ten sposób, że wyprowadza się sumy kolumn 6—9, a następnie odejmuje się sumę sum w kolumnach 7, 8 i 9 od sumy w rubryce 6. Różnica musi być zgodna z ostatnim wpisem w kolumnie 10.

Przy zamknięciach nadzwyczajnych, wykonywanych celem kontroli przez organa skarbowe, należy postępować analogicznie.

Księga i załączniki (§ 10) mają być przechowywane przez lat pięć po zużyciu księgi.

§ 10. Zamówienia na banderole (§ 15), pokwitowania z uiszczenia opłaty stemplowej (§ 19), dokumenty, dotyczące wywozu zagranicę, protokoły, dotyczące kart zepsutych (§ 21) oraz zaświadczenia, przewidziane w § 22 należy przechowywać oddzielnie jako załączniki księgi produkcji.

§ 11. Każda talja kart do gry ma zawierać jedną kartę z uwidocznioną na niej firmą wytwórcy.

Na opakowaniu każdej talji mają być uwidocznione: a) firma i siedziba wytwórcy; b) numer zgłoszonego wzoru (§ 8); c) nadto mają być zrobione dwa okrągłe otwory, z których jeden ma umożliwić odbicie stempla urzędowego, drugi odbicie pieczęci wytwórcy.

§ 12. Talje opakowane a jeszcze nieostemplowane, należy przechowywać w osobnej, do tego celu przeznaczonej, zamkniętej ubikacji.

3. Stemplowanie kart do gry.

(art. 3 i 7 ustawy).

§ 13. Urzędami, powołanymi do stemplowania kart do gry są: I-szy Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Warszawie i Główny Urząd Celny we Lwowie.

§ 14. Banderole (art. 3 ustawy) drukowane są na białym papierze „pelure”, w wymiarze 2×21,4 cm., w kolorze ciemno niebieskim (indigo).

Rysunek banderoli składa się z trzech części, oddzielonych od siebie pionowymi rzędami drobnych kółeczek (fryzyk pionowy).

Środkowa część banderoli, dłuższa od bocznych, stanowi prostokąt, pośrodku którego widnieje w ośmioboku godło Państwa; trzy boki ośmioboku po prawej i trzy po lewej złożone są z drobnych kółeczek. Na lewo od ośmioboku umieszczony jest napis **BANDEROLA DO**, na prawo napis **KART DO GRY**. Nad temi napisami i pod nimi umieszczone są winietki, osnute na stylizowanych motywach roślinnych.

Obie boczne części banderoli są jednakowe. Stanowią one prostokąty, których tło tworzą: kwadraciki z punktami w środku, ujęte w formę ornamentu przestrzennego, utworzonego z linii nachylonych do obramowania pod kątem 45°, a przebiegających równolegle do siebie i przecinających się prostopadle. Każdy kąt prostokąta bocznego wypełniony jest motywem rokokowym. Pośrodku widnieje wolny od tła owal, otoczony obramowaniem, złożonym z typowych rokokowych muszli stylizowanych, otaczających białe tło, wypełnione wachlarzowato ułożonymi trzema, zachodzącymi jedna na drugą, kartami do gry (as pikowy, as kierowy i as treflowy).

Cała banderola jest otoczona wąską ramką, złożoną z gęstych kresek, prostopadłych do konturu banderoli. Odcinki takiej samej ramki umieszczone są na zewnątrz obu boków pionowych prostokąta środkowego. Bok pionowy każdego z prostokątów bocznych, zwrócony ku środkowej części banderoli, składa się z wąskiej smugi, wolnej od tła i z odcinka, wyżej określonego, a umieszczonego na zewnątrz tej smugi.

§ 15. Wytwórca kart do gry otrzymuje banderole bezpłatnie z urzędu, powołanego do stemplowania (§ 13). W tym celu przedkłada zamówienie w dwóch egzemplarzach, ułożone według załączonego wzoru 2. Wytwórca ma każde zamówienie zaopatrzyć w numer kolejny.

Urząd zwraca jeden egzemplarz zamówienia, zaświadczywszy na nim wydanie banderol.

Wytwórca ma uwidocznic odbiór i zużycie banderol w kolumnach 11—14 „księgi produkcji” (§ 9).

Sumy talji ostemplowanych (kol. 7 księgi produkcji) muszą się zgadzać z sumą banderol zużytych. Nieusprawiedliwiony ubytek banderol będzie karany w myśl art. 12 ustawy.

§ 16. Przed przedłożeniem do ostemplowania należy każdą talję należycie opakowaną (§ 11) zamknąć banderolą i zaopatrzyć dwukrotnie pieczęcią wytwórcy: raz na jednej z kart (§ 18) przy pomocy okrągłego otworu (§ 11, część druga, ustęp c), drugi raz w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na banderoli, a część na opakowaniu.

Banderolę należy nalepic na opakowaniu wzdłuż w ten sposób, aby jej część środkowa zamykała opakowanie, a końce zbliżyły się jaknajbardziej do okrągłych otworów. Zbędne końcowe części banderoli można odciąć.

Talje nieodpowiadające powyższym wymogom nie będą stemplowane.

§ 17. Stemplowanie kart do gry odbywa się przez wytłoczenie znaku stemplowego na jednej karcie talji. Nadto urząd stemplujący umieszcza na talji swą pieczęć urzędową w ten sposób, że część pieczęci znajduje się na banderoli, a część na opakowaniu.

Znak stemplowy ma kształt okrągłej pieczęci, mierzącej 18 mm. w średnicy, składającej się z okrągłego pola środkowego barwy czerwonej, na którym znajduje się biały orzeł, wykonany według wzoru pieczęci dla władz i urzędów państwowych (nr. 3) ustanowionego ustawą z dnia 1 sier.

pnia 1919 r. (Dz. Ust. № 69, poz. 416) i z pola zewnętrznego, zamkniętego dwoma kołami współśrodkowymi, w którym umieszczone są: u góry napis: „STEMPEL OD KART DO GRY”, u dołu—gwiazdka pięcioramienna między dwiema strzałkami. Barwa kół, napisu, gwiazdki i strzałek jest niebieska.

§ 18. Do ostemplowania przeznacza się asa kierowego, a w braku tegoż innego asa. W braku asów należy ostemplować tę kartę, na której uwidoczniła jest firma wytwórcy (część pierwsza § 11).

§ 19. Celem ostemplowania należy przedłożyć kasie urzędu powołanego do stemplowania deklarację, sporządzoną według wzoru 3 i wpłacić kwotę w niej podaną.

Wytwórca ma każdą deklarację zaopatrzyć w numer kolejny.

Kasa zatrzymuje deklarację jako dowód przychodowy i wydaje płatnikowi pokwitowanie z uiszczenia opłaty stempłowej celem okazania funkcjonariuszowi, któremu poruczona jest czynność stemplowania. Urząd stwierdza dokonane ostemplowanie na pokwitowaniu, poczem zwraca je stronie wraz z kartami ostemplowanymi.

4. Banderole oraz karty do gry, zniszczone lub uszkodzone.

(art. 8 ustawy).

§ 20. O ile by banderole uległy w wytwórni zupełnemu zniszczeniu, ma wytwórca o wypadku tym donieść władzy skarbowej (§ 5) w ciągu 48 godzin.

Banderole uszkodzone mogą być wymienione bezpłatnie na nowe. Odnośne podanie, wolne od opłaty stempłowej, należy wnieść w ciągu 48 godzin po wypadku do urzędu powołanego do stemplowania. O wniesieniu podania oraz o treści załatwienia należy uczynić krótką wzmiankę w kolumnie 15 księgi produkcji (§ 9).

§ 21. Karty zepsute w wytwórni, zarówno już ułożone w talje, jakoteż znajdujące się w jakimkolwiek stadium przygotowawczym (np. w arkuszach niepociętych), tudzież karty nadliczbowe, należy przechowywać pod zamknięciem, lecz oddzielnie od kart, nadających się do użytku, a następnie uszkodzić je (np. przez odcięcie jednego roku lub przedziurawienie) w obecności organów skarbowych w sposób uniemożliwiający ich właściwe użycie. Uszkodzenie to ma być stwierdzone przez spisanie urzędowego protokołu w dwóch egzemplarzach, z których jeden przechować ma wytwórca.

§ 22. O ileby stempel urzędowy odbity został w sposób wadliwy, urząd stemplujący załącza do akt urzędowych opakowania odnośnych talji oraz karty z stemplem wadliwym, a resztę kart zwraca wytwórcy i wręcza mu odpowiednie zaświadczenie. Zarazem dokonywa bezpłatnie ostemplowania takiej ilości talji, jaka równa się ilości stempli wadliwych i wydaje wytwórcy taką samą ilość banderol.

§ 23. Zwrot uiszczonej opłaty stempłowej w wypadku, przewidzianym w art. 8 ustawy, może nastąpić tylko za zezwoleniem władzy skarbowej drugiej instancji. Prośbę należy wnieść do władzy skarbowej pierwszej instancji (§ 5), która po sprawdzeniu okoliczności, podanych przez wytwórcę, przedłoży ją władzy przełożonej.

5. Ostemplowanie kart zagranicznych.

(art. 1 i 2 ustawy).

§ 24. Przywóz kart do gry z zagranicy dozwolony jest — o ile nie stoją na przeszkodzie ogólne przepisy o obrocie towarowym z zagranicą — wyłącznie przez urzędy celne kolejowe, które mają je przekazywać urzędowi celnyemu przeznaczonemu do dokonania ostatecznej odprawy celnej.

Urzędami przeznaczonemi do oclenia kart do gry, przywiezionych z zagranicy są: Urzędy Celne w Warszawie i Lwowie.

Urząd celny graniczny przekazuje przesyłkę do tego urzędu celnego, przeznaczonego do oclenia kart do gry, który leży bliżej miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do rozporządzenia towarem.

§ 25. W deklaracji celnej ma być podana oprócz ogólnych danych, wymaganych według przepisu wykonawczego do rozporządzenia o taryfie celnej przy przewozie towarów z zagranicy, także ilość talji.

Oplatę stemplową pobiera się jednocześnie z cłem.

Urząd celny odnotowuje uiszczenie opłaty stemplowej na deklaracji celnej, poczem przesyła karty do gry wraz z deklaracją do urzędu powołanego do stemplowania (§ 13).

§ 26. Urząd powołany do stemplowania zaopatruje każdą talję w banderole i postępuje następnie według przepisów, dotyczących ostemplowania kart do gry, sporządzonych w kraju.

6. Sprzedaż kart do gry.

(art. 4, 5 i 7 ustawy).

§ 27. Kto zamierza wykonywać handel kartami do gry, obowiązany jest oprócz dopełnienia warunków, przepisanych ustawami przemysłowemi, uzyskać zezwolenie władzy skarbowej (§ 5). W podaniu o zezwolenie należy dokładnie oznaczyć lokal sprzedaży.

W razie załatwienia odmownego można wnieść odwołanie na ręce władzy, która wydała decyzję odmowną, w ciągu miesiąca od doręczenia decyzji.

W razie uzyskania zezwolenia na sprzedaż kart do gry, winien sprzedawca oznaczyć lokal sprzedaży jako taki na zewnątrz odpowiednim napisem. Tylko w tym lokalu wolno mu przechowywać i sprzedawać karty do gry. O zmianie lokalu sprzedaży ma donieść władzy skarbowej w ciągu trzech dni.

Do przepisów powyższych obowiązany jest zastosować się także wytwórca kart do gry, o ile zamierza sprzedawać je detalicznie.

§ 28. Wytwórca — bez względu na to, czy zajmuje się tylko sprzedażą hurtową, czy także detaliczną — jak również każdy sprzedawca kart do gry, mają prowadzić księgę sprzedaży według wzoru 4. Sprzedaż detaliczną należy zapisywać sumarycznie z końcem każdego dnia.

Rachunki dostawców (wytwórców, hurtowników) należy przechowywać oddzielnie jako załączniki księgi sprzedaży; każdy rachunek ma być oznaczony numerem kolejnym odnośnej pozycji przychodu (kolumna 1 księgi sprzedaży).

Księgę należy zamknąć z końcem roku kalendarzowego i przechowywać ją wraz z załącznikami przez lat pięć po zupełnem zużyciu.

7. Kontrola.

(art. 6 i 7 ustawy).

§ 29. Celem wykonywania kontroli co do przestrzegania przepisów o opłacie stemplowej od kart do gry służy organom skarbowym w każdej chwili prawo wstępu do lokalu wytwórni kart do gry, do lokalu sprzedaży kart, jak również do restauracji, kawiarni i innych lokalów publicznych oraz stowarzyszeń, w których odbywa się gra w karty.

Właściciele lub zarządcy wyżej wymienionych lokalów obowiązani są okazać organom kontroli posiadane zapasy kart do gry tudzież wszelkie księgi i dokumenty, pozostające w związku z wyrobem względnie z nabyciem, sprzedażą lub zużyciem kart do gry.

8. Postanowienia karne.

(art. 9 — 19 ustawy).

§ 30. Orzeczenie w przedmiocie grzywny (art. 9 — 12 ustawy), konfiskaty za czyny, przewidziane w artykule 9 lub 12 (art. 14), zamiany grzywny na areszt (art. 13), utraty prawa wyrobu i sprzedaży kart do gry (część druga art. 15) oraz w przedmiocie dodatkowego uiszczenia opłaty (art. 16) wydaje władza skarbowa pierwszej instancji (5).

Od orzeczeń tej władzy można w ciągu miesiąca od dnia doręczenia wnieść, na jej ręce odwołanie, które rozstrzyga władza drugiej instancji.

9. Postanowienia przejściowe.

§ 31. I-szy Urząd Podatków i Opłat Skarbowych w Warszawie będzie aż do dalszego zarządzenia wytłaczał znak stemplowy (§ 17) w całości (zarówno pole środkowe, jak i pole zewnętrzne) w barwie czarnej.

§ 32. Ktokolwiek w dniu 15 listopada 1920 r. posiadać będzie więcej niż dwie talje kart do gry, obowiązany jest najpóźniej do dnia 30 listopada 1920 r. włącznie zgłosić posiadany zapas do właściwego urzędu celem ostemplowania.

Wytwórca kart do gry nie jest obowiązany do zgłoszenia talji nieostemplowanych własnej produkcji. Opłatę stemplową od tych talji ma uścić według ogólnego przepisu art. 2 ustawy przed puszczeniem ich w obieg.

Zgłoszenia przyjmują: a) w b. dzielnicy rosyjskiej — Kasy Skarbowe, b) w b. dzielnicy austriackiej: we Lwowie — Główny Urząd Celny, poza Lwowem — Urzędy Podatkowe.

Zgłoszenie następuje zapomocą deklaracji, ułożonej według wzoru 5 w dwóch egzemplarzach. Równocześnie ze zgłoszeniem ma nastąpić uiszczenie sumy, wskazanej w deklaracji.

Urząd, w którym zgłoszono, zatrzymuje jeden egzemplarz deklaracji, drugi, zaopatrzony w pokwitowanie z uiszczenia opłaty, zwraca stronie. Strona winna najpóźniej do dn. 30 listopada 1920 r. włącznie przedłożyć odnośne talje kart do gry wraz z wspomnianym drugim egzemplarzem: w Warszawie I-mu Urzędowi Podatków i Opłat Skarbowych, poza Warszawą jednemu z urzędów wymienionych wyżej w ustępie a) względnie b). Urzędy te, sprawdzwszy zgodność przedłożonej ilości talji z podaną w deklaracji, oraz należyte obliczenie opłaty stemplowej (art. 20 ustawy), zaopatrzą wierzchnią kartę każdej talji w znak stemplowy i umieszczą na opakowaniu (pismem lub w sposób mechaniczny) uwagę: „Opłata stemplowa marek

.... fen. uiszczona dnia 1920 r.”; uwaga ta ma być podpisana i stwierdzona pieczęcią urzędową.

Znak stemplowy wykonany będzie: w Głównym Urzędzie Celnym we Lwowie w sposób, podany w § 17; w I-ym Urzędzie Podatków i Opłat Skarbowych w Warszawie w sposób określony w § 31; w innych urzędach — przez wytłoczenie małej pieczęci urzędowej.

Urząd stwierdza dokonane ostemplowanie na drugim egzemplarzu deklaracji i zwraca go stronie.

§ 33. Począwszy od dnia 15 listopada 1920 r. nie jest dozwolona sprzedaż kart do gry nieostemplowanych w sposób wskazany w §§ 17 lub 31 lub 32.

§ 34. Kto do dnia 15 listopada 1920 r. zajmował się sprzedażą kart do gry i zamierza nią zajmować się nadal, winien najpóźniej do dnia 31 grudnia 1920 r. wnieść podanie przewidziane w § 27. O ileby tego nie uczynił, winien zaniechać sprzedaży z dniem 31 grudnia 1920 r.

W razie załatwienia odmownego, władza skarbowa wyznaczy termin, do którego wolno sprzedawać zapasy, posiadane w dniu otrzymania decyzji odmownej. Po upływie tego terminu sprzedaż nie jest dozwolona.

Każdy sprzedawca kart do gry winien najpóźniej od dnia 15 listopada 1920 r. prowadzić księgę sprzedaży (§ 28) bez względu na to, czy uzyskał zezwolenie na handel kartami do gry lub czy sprawa tego zezwolenia nie jest jeszcze rozstrzygnięta. W księdze tej ma uwidocznic zapas kart do gry posiadany w dniu założenia księgi.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z ustawą z dn. 6 lipca 1920 (Dz. U. № 101 poz. 666), t. j. dn. 15 listopada 1920 r. (art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. Dz. Ust. № 66 poz. 400) i obowiązuje w b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej. W tymże dniu przestaje obowiązywać rozporządzenie z dnia 20 marca 1920 r. Dz. Ust. № 31 poz. 183.

Warszawa, dnia 31 października 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

W z ó r 1.
(Do § 9).

(Strona pierwsza).

KSIĘGA PRODUKCJI KART DO GRY

-firmy

w

g a i n a s t ę p n a).

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
Karty do gry zepsute		B a n d e r o l e				U w a g a
Pozostało talji nieostemplowanych		№ zamówienia	Otrzyma-no	Zużyto	Pozostały zapas	
l j i		I l o ś ć s z t u k				

W z ó r 2.

(Do § 15).

..... dn.

Zamówienie №

Niniejszem zamawiam sztuk banderol
do kart do gry.

pieczęć firmy:

podpis:

Weszło dnia

Zamówione banderole wydano dnia dzisiejszego.

..... dn.

pieczęć urzędu:

podpisy urzędników:

W z ó r 3.

(Do § 19).

Deklaracja №

Celem ostemplowania talji kart do gry składam
tytułem opłaty stemplowej marek słowami marek

..... dn.

pieczęć firmy:

podpis wytwórcy:

W z ó r 5.

(Do § 32).

DEKLARACJA.

Celem dodatkowego ostemplowania talji kart do
gry składam tytułem opłaty stemplowej mk. fen. słowa-
mi marek. fen.

..... dn.

podpis:

Kwotę marek fen. (słowami)
zapłacono (poz. dziennika

..... dnia 1920 r.

(podpisy).

M. P.

W z ó r 4
(Do § 28).

(Strona pierwsza).

KSIĘGA SPRZEDAŻY KART DO GRY.

firmy.....

w.....

i następane).

7.	8.	9.	10.
R O Z C H Ó D			
Nr kolejny	Dzień sprzeda- ży	W razie sprzedaży hurtowej, jak również w razie sprzeda- ży właścicielom restauracji, kawiarni i t. p., albo stowa- rzyszeniom (klubom i t. p.) imię i nazwisko (firma) na- bywcy	Rodzaj kart do gry
			Ilość talji